38e jaargang. — No 38. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 13 Mei 1911.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée,** uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

Twee maal per week, 4 fr. per jaar.
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

Ieder het zijne.

Als liberalen en socialisten van de officieele scholen spreken, heeten zij deze « onze » scholen, alsof zij daar, volgens beliefte, alles te zeggen en te regelen hadden.

Maar betalen wij, katholieken, die scholen niet met ons geld, evenals zij ?

De officieele scholen « hunne » scholen te durven heeten, ja ! dat is verre onbeschaamdheid De 65 millioen, die nu jaarlijks voor het onderwijs uitgegeven worden, komen uit onzen zak, even als uit den zak der liberalen. Wij hebben er even veel te zegzen als zij, en, ingezien wij de meerderheid in het land zijn, hebben wij er zelfs meer te zeggen !

De katholieken zijn lange jaren veel te geduldig en te goedzakkig geweest. In de liberale steden, overal waar zij konden, hebben zij van de scholen van iedereen scholen gemaakt, waarvan een katholiek voor zijne kinderen niet wil.

Daar moest een eind aan.

Ook de katholieken hebben recht op scholen die zij betalen en die zij kunnen doen bijwonen door hunne kinderen.

Daarom werd het voorstel der nieuwe schoolwet gedaan, die de volledige vrijheid van den huisvader waarborgt.

***

Die klare waarheid die door niemand kan afgestreden worden, hoeft nu gezegd en herhaald te worden, ter oorzake van de onbeschaamde aanvallen tegen de nieuwe schoolwet van M. Schollaert. En daarom huilen en tieren de liberalen, omdat zij in de scholen, die toch met het geld van alle belastingbetalers onderhouden worden, niet alles meer zullen te zeggen hebben : voortaan zij immers aan het oordeel der ouders onderworpen zijn, en dezen, met hunnen schoolbon waarover zij vrijelijk beschikken, zullen hunnen wil kunnen doen eerbiedigen

Zij huilen en tieren ook, omdat de katholieke meesters een klein aandeel zullen trekken in de officieele bijlagen, welke de heerschappen vroeger schier alleen mochten inkassen Zij bulderen tegen de vrijheid der huisvaders, die meestal van het onzijdig en ongodsdienstig onderwijs niet willen weten, en hunne kinderen niet willen zenden naar scholen, die, volgens het zeggen van Anseele, broeinesten van socialisten zijn.

Het is tirannisch dat de scholen, die met iedereens geld betaald worden, uitsluitelijk ten dienste zouden moeten staan der onzijdige en ongodsdienstige meesters. Scholen en meesters staan ten dienste der ouders die hunne kinderen aan hunne zorgen toevertrouwen, om ze op te voeden zooals het hun belieft, en niet zooals de Logie beslist heeft.

Het is onrechtvaardig, dat de officieele scholen alleen recht hebben op de geldelijke bijlagen van Staat, provincie en gemeente. In België immers is het onderwijs vrij, en iedereen is gelijk voor de wet.

Gelijkheid moet er zijn tusschen de onderwijzers : dat deze officieele of vrije onderwijzers zijn, zulks doet niets ter zake. Allen moeten behoorlijk betaald worden. En dat zal.

***

Wij, katholieken, zijn meester over « onze » scholen, die wij stichten en onderhouden met ons geld, maar de liberalen zijn daarom niet meester over de officieele scholen, die door hen niet gesticht zijn, maar met het geld van *allen*, en met het geld van *al* n ook onderhouden worden

Indien zij ook scholen willen hebben, die *hunne* scholen zijn, dat zij ze betalen zooals wij de onze betalen. Ze hebben geld genoeg daarvoor.

Iets over het weervoorspellen.

Middel om het weder te voorspellen door de doenwijze der dieren na te gaan.

Dagelijks worden er vele woorden gesproken over het weder. Niets is gemakkelijker en niets wordt er meer gedaan om een gesprek aan te vangen dan te beginnen met de woorden : « 't Zal vandaag nog gaan regenen » of « het zal den ganschen dag schoon blijven », en meer andere van den zelfden kaliber. Onlangs vond ik in een Iransch werkblad eenen artikel ver « 't weêr voorspellen », en ik ben zoo vrij het eene en 't andere er uit trekken, opdat de lezers van den *Postrijder* er ook het hunne van zouden kun..en nemen.

't Is sedert eenige jaren in den kop gekomen van den ouden Majoor en van nog andere Majoortjes van te zeggen dat het dien dag zal regenen en het den anderen dag zal schoon weder zijn en dat al volgens hunne persoonlijke begeerte ; dat hangt wat af van de manier hoe zij opstaan. Is het ook zoo met u, brave Lezers en Lezeressen ? Gij zoudt geerne eene wandeling doen, gij zult het natuurlijk niet wel over uw hart krijgen om te zeggen dat het zal regenen of sneeuwen, maar wel : « Het weder zal vandaag nog goed blijven, en 't staat ook alzoo in den almanak van... Snoeck ! » Nu, lachen van kant en tot ons doel !

Wilt gij zeker weten welk weder wij zullen hebben, betrouw u dan niet veel op al die weervoorspellingen, maar ga liever uwe huisdieren te rade.

Alle dieren gevoelen het en toonen zich ongerust wanneer er slecht weder op handen is. Al de neerhoffieren, de musschen, de patrijzen, enz., musschen en smukken zich op, luizen zich polken in het zand dat het een lust is om te zien. De runderen, de schapen vooral zijn rapper aan den kost, de koeien vergaderen in benden, heffen dikwijls den kop op en snuiven herhaalde maleu volle teugen lucht op, de geiten worden vooral twistziek, de hoaden schartelen in den grond, eten gras en grollen terwijl zij lassen, de katten wasschen zich den kop en lekken hunne pooten met meerdere zorg dan gewoonlijk.

Bij het naderen van 't slecht weder zal de groene specht schreeuwen als het gekras van den kerkuil, terwijl hij schoon weder het een der stiltste vogels is. Nog regen wanneer de zangvogels binst den dag zwijgen, wanneer de zwaluwen tegen den grond vliegen en zich in 't water doopen, wanneer vliegen en andere insekten uit staan om te buien, wanneer eenden en ganzen onderschoppen, wanneer den ezel weemoedig zijne ooren schudt.

Integendeel, wanneer de insekten in draaiende kolonnen rondvliegen, wanneer de raven des morgens krassen, wanneer de spinnen gerust en op 't gemak hunne netten spannen, wanneer de viedermuizen 's avonds in groot getal te voorschijn komen, wanneer de kerkuil des avonds schreeuwt, wanneer de kikvorschen 's avonds kwakken, wanneer de leeuwerikken zich hoog in de lucht verheffen en hunne stem verre laten hooren dan kan men zeggen : « Er is schoon weder op handen. »

En om nog meer zekerheid te hebben, volledig deze nuttige kennissen door waarnemingen der lucht, der maan, der sterren.

Wanneer, bij 't opstaan der zon, de lucht er rood uitziet, dan is 't : Rood voor zon is regen voor avond ! In den winter is 't wellicht sneeuw, als 't niet te koud is.

Integendeel, wanneer 's morgens de lucht donker grijs is en dat de zon door de wolken boort, dan is 't schoon weder. Indien de zon dich achter de wolken houdt en dat zij omringd is door roode wolkjes, mag men zich aan regen verwachten, en indien later in den dag de zon door een grijzen nevel schijnt, zeker den volgenden nacht regen.

Indien de zon bij haar verschijnen 's morgens de wolken de kleur geeft van de regenboog : overvloedige regen. Indien er een wit wiel rond is : onweer en storm.

Nu voor wat de maan betreft : schitterende maan, helder, klaar weder. Roode maan : wind. Bleeke maan : regen. Wanneer de maan ovaal is en grooter schijnt dan naar gewoonte, en zij omringd is door een witachtig wiel : regen. Wanneer rond den vierden dag der maan, hare uiteinden met eene bleekroode kleur omgeven zijn, voorspelt wind en orkanen. Indien zij bleekachtig zijn, dan veropenbaart dit regen.

Wat aangaat de sterren, wanneer zij schitterend pinkelen : schoon weder, in den winter bevige koude. Indien zij ons grooter en dichter bij toeschijnen dan gewoonlijk : veranderlijk. Indien zij in eenen witachtigen wasem gehuld zijn : naderende regen. Wanneer hunne klaarte verflauwt zonder dat er overtrokken lucht is : storm.

Wat aangaat de wolken : Na regen, lage wolken : schoon weder. Kleine witte wolkjes die, bij het ondergaan der zon er voor schuiven en de kleuren van den regenboog vertoonen : regen. Groote grijs-zwarte wolken, een geheel vormend of op-engehoopt : donder, storm.

Overvloedige rijm, geeft nieuwe koude te kennen.

Het weder is dikwijls veranderlijk wanneer de wind verspringt. De noord- en oosterwinden hebben dikwijls schoon weder voor gevolg, meest altijd koud. Deze van 't zuiden en westen brengen regen bij.

Deze verschillende opmerkingen zijn in het bereik van eenieder en alhoewel zij maar aardig schijnen, zijn zij meest altijd zekerder dan de voorspellingen van sommige majooren.

De landbouwer vindt dus dank aan hen, duizenden barometers die hem het weder voorspellen.

De natuur is een oneindig boek dat open ligt en waarin iedereen kan lezen.

Het mengen van voederstoffen

Het is gewoonlijk aan de natuurlijke en kunstweiden, dat de landbouwers het grootste gedeelte der voeragie vragen. Doch in zekere omstandigheden is het noodig zich tot het mengen van snelwassende planten te wenden ; het is bijzonder het geval wanneer voor de eene of de andere reden de groene voeragie, op dewelke men telde, geheel en gansch vernietigd is, wanneer men landen heeft waar klaver niet goed komt en wanneer zich een te langen tijd verloopt tusschen twee achtereenvolgende snijdingen van den klaver. Menige planten kunnen als lan diensten doen en in de meerderheid der gevallen, zal men een mengsel van wikken en haver winnen.

De samenvoeging van die twee planten maakt een uitmuntend en rijk voedsel uit. Immeer, de wikk is een schijnvrucht die de hoeda igheid heeft de stiklucht op te zwelgen en alzoo den grond met dit hoofdstof te verrijken.

Men mag niets verwaarloozen om een goed voeder te bekomen en een der eerste voorwaarden is dat de grond goed vervaardigd en genoeg rijk zij. Het mest van de winning zal bij voorkeur vóór den winter of in de lente ingegraven worden ; men zal de bemesting volledigen door scheikundige meststoffen. Men zal per hectaar 300 kil superphosphaat, 100 kilos potasch chloruur en 100 kilos ammoniaksulfaat geven.

De wikke, gelijk alle schilvruchten, is zeer begeerig op potaschchloruur en de chloruur zal veel bijdragen om het verkrijgen van een voortbrengend en rijk voeder. Het sulfaat van ammoniak zal de stikstof uit de lucht aan den haver gedurende zijnen wasdom verzekeren en aan de wikke totdat de stikstof der lucht haar kan voldoen.

Het zaaien kan zich zeer vroeg in de lente doen en voortgezet worden tot in het midden van den zomer.

Men zaait gewoonlijk naar mate van 175 kil zaad per hectaar en in evenredigheid van 125 kil. wikken voor 50 kil. haver. Hoe veel meer wikken er zijn en hoe meer zal het voeder rijk zijn : de haver dient vooral tot steun. Om beter den grond tegen de droogte te bevrijden en het groeien van het oakruit te beletten, zal men zeer dicht zaaien. Een dicht voeder geeft fijnere stengels, armer in cellulose en rijk in voedsel.

Men kan per hectaar 15000 kil. groen voeder winnen. Men maait vóór en na het bloeien, want de vorming van het fruit heeft plaats ten nadeele van de stengel en de bladeren en het voeder is alsdan harder en minder verteerbaar. Het voorbrengsel mag zelfs verslenst zijn en maakt een zeer goed wintervoeder uit.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

ALLERLEI NIEUWS

— ZONDERLINGE TESTAMENTEN — Daar zijn toch aardige menschen in de wereld.

Een zekere Harvez Scott, eenigen tijd geleden overleden in den ouderdom van 90 jaren, had zijn bezit in een londensche bank geplaatst.

Om zijne nichtjes en neefjes te beletten met zijne centen « den grooten Jan » te spelen, stond in zijne laatste wilsbeschikking dit : — Mijn geld op de bank geplaatst, zal in banknoten uitgeke rd en op den eersten verjaardag mijner dood openbaar verbrand worden.

De rechtbank heeft den uitvoerder van het testament van dat werkje ontslagen, daar hij door de erfgenamen bedreigd werd vervolgd te worden als brandstichter.

Slimmer was Mary Merchant die bij testament, aan zijn geneesheer eene zeer kostelijk bewerkte doos naliet, bevattende al de pillen en de medicamenten hem door den geneesheer gedurende de laatste 20 jaren voorgeschreven.

Nog meer zonderling en ook meer wreed was 't testament van den Oostenrijkschen officier Pap, opgehangen voor broeder noord. Hij wilde dat zijn lijk, nog aan de galg hangende, gephotographeerd en aan zijn vader, een protestantsche dominee, zou gezonden worden. De officier beschuldigde zijn vader hem veel te streng opgevoed en aldus tot het kwaad gedreven te hebben.

— VOOR UWE VLOEREN, eischt altijd de cementtegels merk **F** van G. Fieve & Ce, Gent Het zijn de beste.

— VERBODEN WAPENS. — Er wordt in België nogal veel geklaagd, en niet zonder reden, dat iedereen om zoo te zeggen, met eenen revolver op zak loopt en dat het zeer gemakkelijk is zich dergelijk wapen aan te schaffen

In Engeland is men zeer streng op het gebied van verkoop van verboden wapens.

Elke handelaar die eenen revolver verkoopt is verplicht een bijzonder boek te houden op hetwelk hij de volledige beschrijving opgeeft van het verkocht wapen, den dag van den verkoop, den naam en het adres van den kooper alsook het nummer van het policiebureel dat de machtiging heeft verleend tot het dragen van een verboden wapen, machtiging welke elken kooper moet vertoonen

Alwie eenen revolver koopt of verkoopt zonder deze voorschriften in acht te nemen is strafbaar met eene boet van 125 frank en de rechtbank mag het wapen verbeurd verklaren indien de eigenaar ervan minden 18 jaren oud is.

De Engelsche wet is nog strenger als het den verkoop betreft van wapens aan landloopers, aan personen die dronken zijn of aangedaan van krankzinnigheid.

In dat geval is de verkooper strafbaar met eene boet van 625 fr. of met drie maanden dwangarbeid.

Ze lachen er niet mede in Engeland !

— **Bijval.** — M. Em. Beclerck-Genause, eigenaar van het Mineraal water van Pottelberg, komt den titel van gebreveteerde leverant van H. K. H. de Gravin van Vlaanderen te ontvangen. H. K. H. gebruik dit water sinds meer dan twee jaar, als het beste tafelwater.

Dépôts ; Hasselt, Michel Noblesse, stoker ; Burg-Léopold, Liévin, Hechtelschesteenweg ; Sint-Truiden, Joseph Stevens, rue du Puisseau.

— HET is leelijk, zelfs zeer leelijk zweeren, puisten, dartels, eczemas te hebben ; ook waarom niet de antislijmachtige pil Walthery gebruiken welke al deze kwalen in korte dagen geneest. 1 fr. de doos.

— EEN LOT GEWONNEN. — Een kunstschilder van naam had in een tombola als prijs gegeven, een bon met de melding : « Goed voor een portret van den winner waarde 20.000 fr.

De persoon die den prijs won, schreef hem : « Laat ons samen deelen : zend mij 10.000 fr. en houdt gij het portret.

— GROOTHANDEL IN WIJNEN. — Bericht aan de verkoopers. — Heel bijzonderlijk aan te bevelen de « Château Canteloup », beste geclasseerde burgerwijn van St Estèphe, Médoc, eerste prijs op den landbouwwedstrijd van Médoc. Buitengewone wijn, gewonnen door bijzondere zorgen. Dringend verzocht niet te verwarren met andere wijnen van het oud huis L. en J. HYE DE CROM (Naamlooze Maatschappij). — Château Canteloup, St Estèphe (Médoc), Gironde, Frankrijk.

∴ TANTE. — Ik geloof dat ge om de erfenis haar mijn spoedigen dood verlangt.

— Neef. — Integendeel, tante, ik wensch u het eeuwige leven.

∴ Praat me niet van troosten en heildrinken, onzin, meneer ! Gisteren hebben ze op mijn feest stevig op mijne gezondheid gedronken — en vandaag ben ik er zoo ziek als een hond van.

— Zwakke lieden bleek van kleuren,
Neemt om u meer op te beuren,
't Beste middel wijd beroemd,
Samson-Kina wordt 't genoemd.
Samson-Kina, Zuivere Kina wijn
Jacques Neefs, Antwerpen.

∴ Een kastelein, (een kerel de deur uitgooiend, die na gegeten en gedronken te hebben, blijkt niet te kunnen betalen). — Er uit, schurk, er uit... en ziet ge, paardenvleesch hebt ge gegeten, dat dacht ge niet, hé !

∴ TELLEN. — Een onderwijzer spoorde zijne leerlingen aan tot kalmte. Hij gaf hun den raad, dat zij, voor zij begonnen te spreken, steeds tot vijftig zouden tellen ; ja als het eene zaak van gewicht was, tot honderd.

Toen hij zijne voordracht geeindigd had, plaatste hij zich met den rug naar de kachel, om den uitslag van zijn Onderricht gade te slaan. Hij bespeurde na eenige minuten dat zij snel en zonder geluid te geven de lippen bewogen. Eensklaps braken zij allen te gelijk los :

Negen-en-negentig ! honderd ! Meester, uw jas staat in brand !!

— MEN SPREEKT voor het oogenblik veel van de Suikerij der Trappisten, Vincart en zoon, welke, naar het schijnt, uitstekende koffie heeft.

∴ Een knecht had eene mondelinge boodschap van zijnen heer slecht overgebracht. « Domkop ! » riep zijn heer volontu, « als ik eenen ezel sturen moet, dan ga ik hever zelf ! »

∴ We hebben altijd drie keukenmeiden.

— Wat ? Twee menschen en drie keukenmeiden ?

— Ja ! Een die weggaat, een die komt, en een die er is.

— GOEDKOOPE MESTING VAN HET VEE — Wilt gij goedkoop uw vee vetten, geeft het den verrijkten koeiskoek van Landen. (Eenig fabriekant.)

Rijkdom gelijk aan die van het lijnmeel, zeer verteerbaar.

Vereischt geplomberde zakken met het gedeponeerd fabriekmerk.

∴ DOKTER komt een ziek kind bezoeken ; daarna vindt hij in de nevenliggende kamer het tienjarig zusterken van het zieke kind aan 't spel.

Dokter (tot de moeder). — Is Josefieneke braaf, moeder ?

Moeder. — O, ja, heer dokter ; zij heeft hare Eerste Communie gedaan.

Dokter. — Zoo ! En hebt ge daarbij ook voor mij gebeden, Josefinieke ?

Het kind (met zijne groote kijkers in de oogen van den dokter starende). — Ja wel, heer dokter.

Dokter. — Dat is braaf. En voor wie hebt ge nog gebeden ?

Josefieneke (op de vingers tellend). — Voor vader, voor moeder, voor broerke, voor zusterke en voor tante.

Dokter. — Maar, daar was ik dan toch niet bij ?

Josefieneke (vlug). — Ja, maar ik heb voor alle zondaars gebeden !

(Echt gebeurd).

∴ IN DE STATIE. — Drie reiskoepons voor Ostende : één voor mij, één voor mijne vrouw en één voor mijne schoonmoeder.

— Wij geven geen koepons voor schoonmoeders.

— Waarom dat ?

— Omdat het een pleziertrein is.

∴ OP DE RECHTBANK. — Beschuldigde, hebt gij nog iets te zeggen ?

— Heer Voorzitter, doe gelijk het voor u eigen ware.

∴ VERONDERSTEL. — Onlangs moest een pachter voor den Vrederechter verschijnen, wegens misbandeling van zijn hond. De rechter vroeg hem of hij niet beschaamd was, het dier zoo onmenschelijk af te slaan ?

— Wel, mijnheer de rechter, riep de man, veronderstel, gij waart mijn hond en gij liept mijn andijviebedden om, zoudt ge dan ook geen pak slaag verdienen ?

— GEZEGD EN NIET GEZEGD. — Een onderpastoor te Gheel, moest op een zondag hetzelfde sermoen prediken in de beide parochiekerken.

Een « kostgast », zooals men ze te Gheel noemt, die den predikant van de eene kerk naar de andere volgde, heeft onder den predikstoel post gevat.

Pas heeft de predikant aanvang genomen, of men hoort van onder de luide lopmerking : « Dat heeft hij daar straks *nog* gezegd », welke geregeld achter elken volzin van het sermoon herhaald werd.

De eerwaarde, ten einde van zijn geduld gebracht, roept eindelijk :

« Maar werpt dien zot toch buiten ! » Waarop deze heel bedaard antwoordde : « Dat heeft hij straks *niet* gezegd ! »

— EEN BERUCHTE DIEF zat gevangen en ontving het bezoek van een heer, aan wien men de inrichting liet zien.

De heer vroeg hem, waarom hij gevangen zat.

— Om het geloof, Mijnheer, was het antwoord.

— Om 't geloof ! Om welk geloof ? vroeg de heer.

— Ik geloofde, antwoordde de dief, dat al wat ik zag het mijne was.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.

Horlogiën in allen aard met grooten afslag

—o— **La Nationale**, gevestigd te Parijs in 1830, behandelt alle combinaties Verzekeringen op het Leven en Lijfrenten.

Meer dan 613 millioen reserve.

Voorname agent : H. JACQUEMINOT, Rue des Eburons 34, Luik.

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn nevralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot deapotheek Gauthier, Mechelen.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.

Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels.

Paul Guestalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

ROSAMUNDE

(27e VERVOLG).

. . . . . .

In eene dier eindelooze en eentoonige Londensche voorsteden, waar de hoogere wereld geen voet ooit zet, had Rosamunde zich gevestigd, zoo stil en met zoo weinig omslag, dat de buren nauwelijks wisten dat het huis Nr 7, Fivertonstreet, verhuurd was, — tot zij de aanwezigheid bespeurden van twee vrouwen, moeder en dochter, beiden in eenvoudige kleeding van de betere arbeidende klas, en klaarblijkelijk haar bestaan vindende in de verdiensten der dochter, die fijne handwerken vervaardigde voor de elegante winkels in het West end. De eenige weelde was een klein dienstmeisje, dat « jufvrouw Smith » in dienst genomen had, op aanbeveling van de predikantsvrouw en dat afkomstig was uit het gesticht.

— Nu, mensch, geen wonder ook, zoo vergelijkte de naaste buurvrouw deze weelderigheid tegenover de vrouw van den bakker aan den overkant. Ze kan toch niet met haar eigen handen den vloer schrobben. Fijn handwerk doen en vloeren schrobben, dat gaat niet samen.

Wat mevrouw Smith betrof, zij scheen in 't geheel geen hand in het huishouden uit te steken, maar zat stil aan het venster, met eene uitdrukking van kalme gelatenheid, als iemand voor wie het leven geen strijd meer heeft en die nog slechts voortbestaat in eene droomwereld van eeuwigdurende vrede.

— Als ze geen kwaal onder hare leden heeft, zegde de bakkersvrouw, dan is 't luiste schepsel dat ik ooit onder mijne oogen heb gezien, — en dan moet ik zeggen dat hare dochter voorbeeldig goed voor haar is.

Het huisje in Fiverton Street stond in merkwaardig contrast met Tungley Manor, het heerenhuis, opgevuld met schoone schilderijen, kostbaar porcelein, oud zilver, fijne meubels, artistieke tapijten. Maar al die overdaad, die haar van kindsbeen af omringd had, offerde Rosamunde gaarne op voor hare moeder, — om dat schoon gelaat langzaam aan te zien opklaren, in die donkere oogen den zachten glans te zien wederkeeren van geluk, en die pathetische stem te hooren zuchten :

— God gaf mij mijn kind terug ! Rosa mia, ik had nooit kunnen gelooven dat er nog zooveel geluk op de aarde voor mij mogelijk was !

Aan hare moeder de vrijheid en blijdschap te hebben gegeven, en haar verstand te hebben gered, — dit was Rosamunde's roeping, en zij vervulde die met lust en vlijt, zonder te rekenen wat het haar kostte. Zij had haren beminde prijsgegeven, opdat de plicht het haar gebood. Zij had haren vader verlaten, — en de gedachte aan zijn verdriet en eenzaamheid viel haar nog het hardst om te dragen. Maar zij trachtte vol hoop voorwaarts te blikken naar een tijd, wanneer zij zich verzekerd zou kunnen houden van het volkomen herstel harer moeder, zoo dat zij zich van huis en vader niet langer zou hoeven te verbannen.

Middelerwijl wende zij een middel aan om Sir William's ongerustheid te haren opzichte te verlichten, namelijk door eene wekelijksche aankondiging in het dagblad « Times ». Maandag morgend verscheen er op de tweede kolom een regel : « R. R. aan W. R. Alles wel en goed. » — De bewoordingen veranderden wel eens, maar de initialen en de strekking der boodschap waren altoos dezelfde.

Dat deze annonce ook door Sir William en Ronald gelezen werd, dit bleek uit een antwoord in dezelfde kolom, met een dringend verzoek om terugkeer, en met de verzekering dat alles ten beste zou worden geschikt. Maar hierop antwoorde Rosa enkel met het woord : « Geduld ! »

Na het verschijnen van de eerste aankondigingen, was Ronald terstond naar het bureel van de « Times » gevlogen, om te vragen op de wijze waarop de annonce ingezonden was. Men kon hem den eersten keer niets zeggen, maar bij herhaling van zijn onderzoek, werd hem medegedeeld dat de aankondiging altoos in typeschrift was, over de post inkwam en per postwissel betaald werd.

Rosamunde was dus verloren in de metropolitaansche wildernis van de twintig of dertig Londensche voorsteden, een doolhof van vijftig mijlen in den omtrek, woonplaats van eenige in voortdurende woeling en verandering verkeerende millioenen menschen. Verloren was zij en noch haar vader, noch haar beminde, noch de slimste en ijverigste policiejagent kon haar vinden, niettegenstaande de nasporingen dagelijks werden voortgezet.

Ronald sleet zijne dagen met het doorkruisen van allerlei buitenwijken. Maar altijd zocht hij op min of meer landelijke plekjes aan den buitenkant, waar nog wat tuinen en boomen waren, want daar, zoo meende hij moest Rosamunde bij voorkeur eene schuilplaats hebben gezocht.

De mogelijkheid van haar te vinden in eene straat als Fiverton street kwam nooit zelfs in hem op.

Verloren in die straat tusschen millioenen, leidden moeder en dochter een kalm en eentoonig bestaan.

Liefdadigheidspersonen kwamen zien of zij ontbeering hadden. Stoffelijke hulp behoefden zij inderdaad niet, en er was in de houding der dochter iets waardig gereserveerds, dat alle verdere inmenging en blijkbaar niet gewenschte bezoeken buitensloot.

Het huisje was eenvoudig gesierd met gehuurde meubels. Eene vaas met herfstbloemen op de tafel was wel de eenigste verfraaiing die Rosamunde zich veroorloofde.

In de eerste weken van het samenzijn sloeg Rosamunde hare moeder met angstige oplettendheid gade, steeds beducht voor eene nieuwe uitbarsting van geestesverstooring. In de kamer waar zij sliep, naast die van hare moeder, liet zij 's nachts de deur open om steeds te kunnen hooren ; en elken morgend, als zij in eene lichte sluimering ontwaakte, was hare eerste gedachte een schrik, een angst voor hetgeen de nieuwe dag misschien zou brengen.

Maar de dagen gingen voorbij en het verschrikkelijke kwam niet. Het zwaard zweefde misschien boven het hoofd, maar de draad, waaraan het hing, was tot dusver nog niet gebroken.

XV.

Al wat liefde kon doen, om op vroeger leed en lijden een pleister te leggen, dat deed Rosamunde. Maar het verledene had onuitwisbare sporen achtergelaten. Ook de vrees van weder te zullen gevat worden kwelde de vluchtelinge, hield haar in eene zenuwachtige spanning, leed haar opschrikken soms bij een voetstap bij de deur of bij een vreemd gezicht voor het venster. De verschrikkingen van het gekkenhuisdoken niet zelden op in hare droomen, zoodat zij met een schreeuw ontwaakte en dan den anschen nacht niet meer slapen kon.

Overigens had de ongelukkige alle belangstelling voor de wereldsche dingen verloren. Het eenige wat haar nog ter harte ging en aantrok, was het gezelschap harer dochter. Voor al het andere was zij door hare lange opsluiting als afgestompt. Niet dat zij in het gesticht wreed was behandeld geworden. Maar zij was verwelkt onder de doffe ellende van een leven zonder toekomst en onder een oneindig hartzeer van verlangen. De hartstocht van haar bestaan — hare liefde voor haar kind — had haar in het leven gehouden, maar tevens haar leven opgeteerd.

En nu hare hoop verwezenlijkt was, boven alle verwachting zelfs, nu zweemde hare tevredenheid meer naar apathie, dan naar geluksgevoel. Zij was volmaakt gelukkig. Maar onder hare geestelijke afmatting had ook het geluk geen kleur of klank om zich te uiten.

Er kwam nog bij, dat zij, door de onverstandige behandeling van de zijde harer bewakers, zoo onhandig geworden als een kind. Zij had alle vaardigheid verloren en was nauwelijks meer in staat zich aan te kleeden. Het hanteeren van de naald was haar volslagen vreemd geworden.

— Ik vroeg hun eens om naaiwerk, zegde zij, na eene vergeefsche poging om Rosamunde te helpen — en toen gaven ze mij zakken te rijgen. Het ruwe tuig verscheurde mij de vingers, zoodat ik het wegsmeet. En toen schold de bewaker mij uit voor lui. Als ze mij iets fijns te doen hadden gegeven, dan zou het wel goed zijn gegaan. Maar nu kan ik geen naald meer vastbouden.

De vermoeinissen en ontberingen op den tocht van Schotland naar het Zuiden hadden bij de vrouw een hoest achtergelaten, die niet meer scheen te willen wijken. Rosamunde ontboet een bejaard geneesheer uit de buurt, wiens gelaat en toon haar vertrouwen inboezemde.

(Wordt voortgeset).